

OKWITNAĆ (5) *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg okwitnie (2). *♦ praet* 3 sg *m* okwitnął (2). *n* okwitnęło (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przekwitnąć, stracić płatki; deflorescere Bart Bydg, Mącz; efflorere Vulg (5) : BartBydg 217; Na wierzchu kwiat żółty/ [...] gdy okwitnie zoftawia nalienie iakoby w woreczkoch FalZioł I 154d; Mącz 131b; Iáko kwiat pewnym płotem roście ogrodzony/ [...] Wielé dziewek/ wielé ieft chłopiąt/ co nań chćiwi Ale lkoro okwitnie/ [...] Ani ón dziewkóm/ áni chłopiętóm ieft wzięty. Także y Pánná/ póki trwa nie náruřzoná/ Póty łádką przyiációl łwych ieft obdárzoná: Ale iáko raz czyřtość łwoię vtráciłá/ Ani iuř dziećiom wdzięczna/ áni dziewkóm miłá. KochEpitCat 111.

Przen (1) : Bo przed źniwem [lud] wřlyřtek okwitnął/ y nieźrzála dořkonálość rodzic [!] będzie Leop Is 18/5.

Formacje współdzenne cf KWITNAĆ.

Cf [OKWITŁY], OKWITNIENIE

JDok